

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Dr. Mráz Ildikó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Takács Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránti ügyében a Zala Megyei Bíróság 2009. december 7. napján meghozott 6.P.21.122/2009/14. számú ítélete ellen a felperesek részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2011. január 25. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 30.000 (Harmincezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a perbeni jogviszony tekintetében a 2003. évi CXXV. törvény (továbbiakban: Ebktv.) 2. §-a, 4. §-a és 5. §-a alapján a törvény személyi hatálya az alperesre nem terjed ki.

Az alperes 2009. június 12. napján közzétett újságcikkével kapcsolatban rámutatott, hogy ugyan a felperes keresetében nem sajtó-helyreigazítási

igénnyel élt, azonban az általa hivatkozott személyiségi jogsértésre figyelemmel az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítási perekben irányadó szempontokra is figyelemmel kellett hogy legyen. Erre tekintettel rögzítette, hogy a cikkből a felperes személye egyértelműen felismerhető, beazonosítható volt. Megállapította, hogy a keresetben sérelmezett cikkrészletek egyrészt a felperes nyelvtudásával, másrészt akkori várandósságával voltak kapcsolatosak.

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nyelvtudását illetően a sérelmezett cikkrészlet annak szövegösszefüggéseire is figyelemmel valós tényállítást tartalmaz. A felperes várandósságával kapcsolatos, a kereset tárgyát képező alperesi közlések véleménynyilvánításnak minősülnek, amelyek kifejezőmódjukban nem sértőek, bántóak vagy megalázóak. A felperes visszautazására vonatkozó cikkrészlet a valóságnak megfelelően tartalmazta, hogy a felperest várandóssága okán a ... Légitársaság először nem akarta a repülőgépre felengedni. A megyei bíróság kifejtette, hogy a kereseti kérelem tárgyát képező további cikkrészletek a városháza működésével kapcsolatos negatív értékítéletet fogalmaztak meg, így azok a felperes személyét közvetlenül nem érintették.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélőtábla a kereseti kérelemnek megfelelően állapítsa meg az alperes jogsértését, tiltsa el őt a további jogsértéstől, kötelezze a cikk további közlésének megszüntetésére akként, hogy azt az alperes archívumban sem tárolhassa. Kérte, hogy az ítélőtábla a kereseti kérelemnek megfelelően kötelezze az alperest 500.000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Fellebbezésében a Magyar Köztársaság Alkotmányának 70/A. §-ában írtakra hivatkozva fenntartotta azt az álláspontját, hogy az alperes a felperessel szemben megsértette az egyenlő bánásmód elvét. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítésre irányuló igény kapcsán figyelmen kívül hagyta "A" tanúvallomását, valamint tévesen értékelte "B" írásbeli nyilatkozatait. Hangsúlyozta, hogy a felperes a perbeli cikkben írtaktól eltérően nem kizárólag angol és német nyelven beszél, hanem oroszul és latinul is tud, illetőleg szerb nyelvet is tanul.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és elégséges - a felek által felajánlott - körben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp. 206. §-

ában írtaknak megfelelően mérlegelve, helytálló tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetéssel az ítélet tábla teljeskörűen egyetért. Erre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján, annak helyes indokaira figyelemmel hagyta helyben.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá:

A felperes keresetében sérelmezett újságcikk a felperes nyelvtudására vonatkozóan valós tényállításokat tartalmazott, a felperes várandósságával összefüggésben pedig a sérelmezett cikkrészletek nem voltak sértőek, megalázóak, túlzóan bántóak. Az újságcikk szövegösszefüggései révén burkoltan sem utalt olyan mögöttes tartalomra, amely túlmutatott volna azon az értelmezésen, ahogyan azt az általános társadalmi értékelésnek, elvárásoknak megfelelően az átlagolvasó érthette.

A felperes keresetlevelében és fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a cikkben írtakat meghaladóan további nyelveket is ismer, beszél. Az ítélet tábla hangsúlyozza: a perbeli újságcikk nem általában, hanem egy konkrét kiküldetésre figyelemmel értékelte a felperes nyelvtudását. Ehhez képest annak, hogy a felperes milyen további, az utazás során jelentőséggel nem bíró nyelveket beszél vagy tanul, nincs jelentősége. Az újságcikkben az alperes a delegáció szempontjából releváns nyelvtudásra volt figyelemmel, ebből vonta le azt a következtetést, hogy az önkormányzatnak jobban kellett volna megszerveznie az utazást, fel kellett volna kérnie a bolgár testvérvárost, hogy angol vagy német nyelven beszélő tolmácsot biztosítsanak. Így a nyelvtudásra vonatkozó cikkrészlet nem a felperes, hanem az önkormányzat eljárásáról alkot marasztaló véleményt. Ezzel kapcsolatban helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy "B" írásbeli nyilatkozatai a bolgár összekötő nyelvtudásával kapcsolatban nem tartalmaznak egymásnak ellentmondó állításokat.

Az újságcikk a bolgár repülőtéren történetekkel kapcsolatban úgy értelmezendő, hogy az önkormányzatnak kellett volna nagyobb odafigyelést tanúsítania, és nem egy előrehaladott várandós kismamát **ország 1-be** küldenie, mert így a repüléssel kapcsolatos bonyodalmakra is előre számításra kellett volna.

A fellebbezésben hivatkozott Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése szerint A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. A (2) bekezdése úgy rendelkezik, az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény

szigorúan bünteti. A (3) bekezdés azt tartalmazza, hogy a Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.

Ebben a konstellációban az Alkotmány 70/A. §-át az Ebktv-t és a Ptk. 76. §-a együttesen és egymástól függetlenül is kitölti. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az Ebktv. kötelezetti hatálya ebben a jogviszonyban az alperesre nem terjed ki.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatására a fellebbezésben hivatkozott Ptk. 76. §-a sem szolgáltat kellő alapot, mert az alperesi magatartás a fentiek alapján a felperes személyiségi jogait nem sértette, az állítások - még abban az esetben is, ha azok valótlansága bebizonyosodott volna - az önkormányzatra nézve lennének dehonesztálóak.

Személyiségi jogsértés hiányában a felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy "A" tanúvallomása alapján az őt ért nem vagyoni kár bizonyítottnak tekintendő.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. § és a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján viseli a másodfokú eljárásban felmerült költségeit, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel köteles a feljegyzett illeték megfizetésére.

Győr, 2011. évi január hó 25. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Tisztviselő